ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ସୁରଭାନ

ଏପ୍ରିଲ 15,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ ବିଚାର

ହତ୍ୟା ବିଚାର - ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ -ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସୁସଂଗତ ନଥିବା ପ୍ରମାଣ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିନଥିଲେ -ଯଦି ବିଚାରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଏ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ - ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ: ଧାରା 118 -FIR କୁ ଏକ ମୂଳ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ବିବୃତିକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ -ଏହାର ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା କିମ୍ବା ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ -ଫୌଜଦାରୀ ବିଚାର ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକରିତା ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 593/1996 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 53/1987 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର 28.6.90 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉମା ନାଥ ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ମାହେଶ୍ୱରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ 1990 ମସିହା ଜୁନ୍ 28 ରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , ଜବଲପୁର ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 53/1987 ରେ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ 1986 ମସିହା ଜୁଲାଇ 11 ରେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 6 ଟା 30 ରେ, ଯେତେବେଳେ ମୃତକ ଟ୍ୟାଙ୍କିରୁ ପାଣି ନେଇ ଫେରୁଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଅଭିଯୁକ୍ତ ପଛରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ 'ଫାଳିଆ' ରେ ଏକ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । P.W. 2, ମୃତଙ୍କ ପୁଅ ରତନ ସିଂହ, ଯିଏକି ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ, ଏକ ଚିତ୍କାର କରି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ P.W. 3, ଭେସ୍ତା, P.W. 4, ନୱଲ ସିଂହ,P.W. 5, ଅମର ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେମାନେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ରତନ ସିଂହ,P.W. 2 ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ପଛରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିଦିନ ରାତି 9 ଟା 30 ରେ FIR ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ପରେ, ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ IPC ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ।ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି : ଏହି ଘଟଣାର ଜଣେ ଶିଶୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ P.W. 2 ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସୁସଂଗତ କି ?ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ନିମ୍ନମତେ ସୂଚିତ କରେ :

> " ତିନୋଟି କଟା କ୍ଷତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯଥା:, (1) ପ୍ରାୟ 5 "x 2" ହାଡ଼ ଗଭୀର ତିର୍ଯକ କଟା କ୍ଷତ, ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ ବେକରେ ସାମ୍ନା-ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ରାଲ୍ ମେରୁଦଣ୍ଡ ବେକରେ, ଶରୀର, ଲାମାଇନ୍ ଏବଂ ଚକିଲ୍ ମେରୁଦଣ୍ଡର ମେରୁଦଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଟା ଯାଇଥିଲା; (2) ବାମ ଗାଲ ଉପରେ ତଳପାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ 1-1/2 "x 1" ଗଭୀର ଛେଦିତ କ୍ଷତ [3] ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱ କହୁଣୀ ସନ୍ଧିର ପୃଷ୍ଠ ପାର୍ଶ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରାୟ 2-1/2 "x 1/4" ଛେଦିତ କ୍ଷତ, ବିଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆଘାତ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଲାମିନ୍ ଏବଂ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଶରୀର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସପ୍ତମ ଜରାୟୁ ଗ୍ରୀବା ମେରୁଦଣ୍ଡର ସମାନ ସ୍ତରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନେକ ଅଛି ।

ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ତିନୋଟି କଟିଥିବା ଆଘାତ ହୋଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବେକରେ, ଅନ୍ୟଟି ତଳପାଟିର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି କହୁଣୀ ଗଣ୍ଠିର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ମୃତଙ୍କୁ ତିନୋଟି ପୃଥକ ଆକ୍ରମଣ ଦ୍ୱାରା ତିନୋଟି ପୃଥକ ଆଘାତ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ PW 2 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ତିନୋଟି ଆଘାତ ଦେଇଛି ବୋଲି କହି ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତା ଥରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ପଛରୁ । ଗୋଟିଏ ଆଘାତ ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆକାରର ତିନୋଟି କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ P.W. 2 ର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିନଥିଲେ, ଯଦି P.W. 2 ର ପ୍ରମାଣ ବିଚାରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଆମେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ପାଇ ନାହୁଁ ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ଯେ FIR ରେ ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା P.W. 2ର ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥାଏ । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାର ପାଇନାହୁଁ । FIR କୁ ମୂଳ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ବିବୃତିକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍, P.W. 2 FIR କୁ P.W. 2 ଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ P.W 3 ରୁ 5 ଜଣ P.W 2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିବା ଉକ୍ତିକୁ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ P.W. 2 ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲା । ଯଦି P.W. 2 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଚାରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ P.W. 3 ରୁ 5 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଅଧିକ ସହାୟକ ହେବା ଭଳି କିଛି ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ପଳାୟନ କରୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିବାର କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କାରଣ ଆମେ ପାଉନାହୁଁ, ଯାହା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ଆଦେଶର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଜି. ଏନ୍.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।